

Vihannin Istonevan suokasvillisuus selvitys

Istoneva kuuluu kansallisen suo- ja turvestrategian mukaisessa luonnontilaisuusluokituksessa luokkaan 2, sillä valtaosa suon pinta-alasta on ojittamatta, mutta suon reunaojitukset estävät vesien luontaisen valumisen mineraalimailta suolle. Suon ojittamattoman osan kasvillisuus on luonnontilassa tai luonnontilaisen kaltaista. Suoveden pinta on ojittamattomassakin osassa monin paikoin laskenut, etenkin suon eteläosassa lähellä tietä, jossa nevapinnat ovat lievästi jäkälöityneet. Suon länsireunassa kivennäismaalla on Lampinsaaren lakannut kaivos, josta valuneiden ravinteisten vesien vuoksi suon länsireuna on ruovikoitunut. Suon ojittamattoman osan halki kaivettu oja on yhä leveä ja vetinen. Suon pohjoisosassa on hyväkuntoisia uudisojia. Pohjoisosassa neva on lievästi taimettunut. Suon itäreunassa on turpeenottoalue.

Suon kasvillisuus selvitettiin 26.8.2011. Kasvillisuus selvityksen yhteydessä tehdyt merkittävimmät lintuhavainnot kirjattiin ylös. Istoneva edustaa suoyhdistymätyyppiä rimpinen keskiboreaalin aapasuo, joka on Suomen luontotyyppien uhanalaisarvion (Raunio ym. 2008) mukaan sekä valtakunnallisesti että alueellisesti uhanalainen suoyhdistymätyyppi. Mesotrofinen *Sphagnum*-rimpineva (MeSphRiN) ja mesotrofinen rimpinevaräme (MeRiNR) ovat suolla vallitsevia suotyyppisiä. Suota etelässä rajaavan ojan lähellä rimpinevaräme on oligotrofista ja on saattanut karuuntua rimpipintojen kuivuttua (OIRiNR). Suolla kasvaa paikoin luhtanevakorpea (LuNK) ja oligotrofista sarakorpea (OISK). Suon pohjoisosassa olevien saarekkeiden reunoilla kasvaa korpikämmettä ja oligotrofista sararämettä (OISR). Suolla on lähdevaikuttainen noro, joka on alkupäästään luonnontilassa, mutta eteläpäästä yhdistetty suon poikki kaivettuihin ojiin. Noron yläpää lienee vesilain 11 §:n tarkoittama luonnontilaisen noron uoma, jonka luonnontilaisuutta ei saa heikentää maankäyttötoimenpiteillä.

Suolla esiintyvä korpikämmä on valtakunnallisesti uhanalainen, sararäme ja sarakorpi alueellisesti uhanalaisia suotyyppisiä. Rimpineva ja rimpinevaräme ovat alueellisesti silmälläpidettäviä luontotyyppisiä. Rimpinevalla kasvaa siellä täällä alueellisesti uhanalainen rimpivihvilä (*Juncus stygius*) sekä luontoarvoja osoittava vaaleasara (*Carex livida*). Rimpien reunoilla kasvaa paikoin kurjenrahkasammalta (*Sphagnum pulchrum*), joka on Suomen kansainvälinen vastuulaji. Kasvillisuus selvitysten yhteydessä tavatut niittykirvinen (*Anthus pratensis*), teeri (*Tetrao tetrix*) ja metso (*Tetrao urogallus*) ovat silmälläpidettäviä lintulajeja. Rimpinevalla tavattiin myös jokin kurppa, joka saattoi olla alueellisesti uhanalainen jänkäkurppa.

Suolla oleva Viitamaankankaan metsäsaareke, suon läpi virtaava noro ja suolle näkyvä Alpuankangas elävöittävät suon maisemaa. Toisaalta suota reunustavat pellot ja avohakattu Lampinsaari laskevat suon maisemallista arvoa. Suolla kulkee moottorikelkkareitti. Suolta löydettiin vanhan puurakennuksen jäännös, jolla voi olla kulttuurihistoriallista arvoa.

Liitteet:

Liite 1. Istonevan selvitysalueen kartta.

Liite 2. Kuvia Istonevalta.

Liite 1. Isonvan selvitysalueen kartta

Kuva 1. Suon läpi virtaava lähdevaikutteinen noro.

Kuva 2. Mesotrofinen rimpineva kohdassa, jossa rimmet ovat parhaimmillaan.

Kuva 3. Suon pohjoisosassa rimpineva on lievästi taimettunut. Taustalla Alpuankangas.

Kuva 4. Rimpinevarämeen rimpipinnat ovat kuivuneet suon eteläosassa.